

CORNELIU LIVANU

Presbiter, Biserica Elim, Voluntari

**Apoi i-a zis lui Toma:
„Adu-ți degetul
incoace, și uită-te la
măinile Mele; și adu-ți
mâna, și pune-o în
coasta Mea; și nu fi
necredincios, ci
credincios.”**

**Drept răspuns,
Toma l-a zis:
„Domnul meu și
Dumnezeul meu!”
„Tomo” i-a zis Isus
„pentru că M-ai văzut,
ai crezut. Ferice de cei
ce n-au văzut,
și au crezut.”
Ioan 20.27-28**

Toma

Ucenicul Toma reprezintă un anumit tip de mentalitate religioasă care-și dă examenul la învierea din morți a lui Hristos. El și-a făcut cu toată sârguința ucenicia în școala Învățătorului venit de Sus. Nu era nici în fruntea grupului de ucenici, dar nici cel din urmă dintre aceștia. Isus l-a chemat și pe el în urma unei nopți de rugăciune petrecută în părtășie cu Tatăl ceresc (vezi Luca 6:12), numindu-l apostol, nume pe care l-a dat tuturor ucenicilor Săi.

Mântuitorul i-a dat și lui Toma putere ca să scoată afară duhurile necurate, să vindece orice fel de boală și infirmitate, conform textului din Matei 10:1-2. Toma era în camera de sus la instituirea Cinei de taină când, împreună cu ceilalți ucenici, și-a pus și el întrebarea: „Doamne, nu cumva sunt eu (cel ce Te vinde – n.r.)?” (Matei 26:22).

Isus i-a spălat și lui picioarele ca să-l învețe necesara lecție a smereniei atât de folositoare urmașilor Săi până în vremea noastră. S-a împlinit și cu el proorocia Domnului care a zis: „În noaptea aceasta toți veți găsi în Mine o pricină de poticnire” (Matei 26.31)

Cu alte cuvinte și Toma s-a poticnit în arestarea lui Isus. Urmând exemplul lui Petru și Toma și ceilalți ucenici I-au făcut Domnului Isus un jurământ de credință și de loialitate, așa cum se deduce din Matei 26:35b.

Toma n-a lipsit nici din Ghetsimani, făcând parte din primii opt ucenici care au fost lăsați la marginea grădinii, ca să vegheze în rugăciune. Iar când în Matei 26:56 citim că „Toți ucenicii L-au părăsit și au fugit.” înțelegem că și Toma era printre ei.

Mentalitatea lui Toma

Înainte de a fi un îndoielnic prudent, Toma era un necredincios, dar nu unul apatic, ci unul care suferea puternic în interiorul său că lucrurile cu Isus n-au ieșit întocmai după cum gândea mintea sa religioasă. El aștepta, fără îndoială, împlinirea speranței într-un Mesia promis de proorocii lui Israel. Și lui Toma i se potrivesc cuvintele lui Cleopa și ale tovarășului său în drumul spre Emaus: „Noi trăgeam nădejde că El este Acela, care va izbăvi pe Israel; dar cu toate acestea, iată că astăzi este a treia zi de când s-au întâmplat aceste lucruri” (Luca 24:21).

Acest tip de mentalitate nu se poate ridica de la pământ la cer, prin înviere, pentru că astfel de oameni își pun nădejdea în Isus numai pentru viața aceasta, numai pentru o împărăție națională și pământească.

Când ucenicii, inclusiv Toma, au constatat că Isus a murit, tot sistemul lor religios și filozofic s-a prăbușit.